

NEM KÉK A DUNA ÉS SEHOL SEM TALÁLJÁK A VASFÜGGÖNYT...

Brazil, svájci és indus asztaliteniszezők nyilatkozatai Budapestről

A budapesti asztalitenisz-világbajnokságon részvevő 18 ország versenyzőinek tarka serege egy hétre otthont talál a Nemzeti Sportcsarnokban. Bár a román, csehszlovák és magyar asztaliteniszezőkön kívül a többiek eddig nem igen büszkélkedhettek győzelmekkel, mégis vidámak, jókedvűek. Budapest meghódította őket.

Itt vidámak, jókedvűek az emberek

José Mariano de Campos Filho állatorvos csupán a vezetője az öttagú brazil csapatnak, mégis a közönség legalább úgy ismeri őt, mint magukat a versenyzőket. Hatalmas természetével, harsogó hangjával állandóan felhívja magára a figyelmet és minden alkalmat megragad, hogy budapesti tapasztalatairól áradozzon.

— 1936 óta ismerem a magyar sportot, amikor a Ferencváros Rio de Janeiroban vendégzerepelt és én középvezetést játszottam ellenük — meséli. — Mondhatom, már azóta kerestem az alkalmat, hogy egyszer elkerüljek Budapestre és most csak megerősíthetem a magyar sportról alkotott akkori jó véleményemet. Amit az asztalitenisz-világbajnokságon láttam, felülmulva képzeletemet.

De nemcsak a sport, a budapesti élet is tetszik a braziloknak.

— Akárhová megyünk, úgy érezzük magunkat, mintha legalább is mi lennénk a tulajdonosok — folytatja a brazil csapat vezetője. — A legnagyobb előzékenységet tapasztaltuk má megérkezésünk pillanatában. Amikor

budaörsi repülőtéren leszállt a gépünk,

még vizumunk sem volt és — két perc alatt mindent elintézték.

sehol sem találkoztam a vasfüggönnyel,

szinte észre sem vettük, mikor léptük át a határt...